

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Sárdy és Sárdy Ügyvédi Iroda, dr. Juhász Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. november 10. napján meghozott 5.P.24.977/2006/25. számú ítélete ellen, a felperes részéről 30., Pf.2., az alperes részéről 29., 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, a vagyoni kártérítés összegét 3.043.210 (hárommillió-negyvenháromezer-kettőszáztíz) forintra és kamatára leszállítja, a 2007. január 1. napjától fizetendő havi járadék összegét 98.000 (kilencvennyolcezer) forintra, a lejárt járadék 2.125.000 (kettőmillió-százhuszonötezer) forint összegét 2.475.000 (kettőmillió-négyszázhetvenötezer) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 80.000 (nyolcvanezer) forint fellebbezési eljárási részperköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak 200.400 (kettőszázezer-négyszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A le nem rótt 487.700 (négy száznyolcvanhétezer-hétszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes a keresetében a 2003. február 27. napján gyalogosként elszenvedett közlekedési balesetéből eredő vagyoni és nem vagyoni kára megfizetésére kérte kötelezni az alperes gépjármű kötelező felelősségbiztosítás alapján.

Az alperes a jogalapot nem, azonban az egyes kártételeket és összegszerűséget vitatta.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest fizessen meg a felperesnek nem vagyoni kártérítésként további 2.000.000 forintot, ennek 2003. február 28. napjától a kifizetésig terjedő időre számított törvényes kamatait, 500.000 forint után 2003. február 28. napjától 2004. május 11. napjáig, 500.000 forint tőke után 2003. február 28. napjától 2005. december 15. napjáig, 300.000 forint után 2003. február 28. napjától 2006. december 27. napjáig, 3.700.000 forint után 2003. február 28. napjától 2009. június 18. napjáig terjedő időszakra számított törvényes kamatokat, 3.179.250 forint vagyoni kártérítést, ennek 2005. január 1. napjától a kifizetésig terjedő időre számított törvényes kamatait, 5.215.138 forint bruttó keresetvesztéseget, ennek 2005. január 1. napjától a kifizetésig terjedő időre számított törvényes kamatait, 2007. január 1. napjától havi 88.000 forint járadékot minden hónap 10. napjáig esedékesen azzal, hogy a 2009. november 30. napjáig lejárt 2.125.000 forint, ennek 2008. január 1. napjától számított törvényes kamata 15 napon belül egyösszegben esedékes, továbbá 1.100.000 forint + ÁFA perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest 900.000 forint kereseti illeték és 33.210 forint előlegezett szakértői díj megtérítésére.

Az ítélet indokolása értelmében az alperesi jogelőd felelőssége a Ptk. 345. § (1) bekezdés szerint, az alperes fizetési kötelezettsége a 171/2000. (X. 13.) Korm. rendelet alapján áll fenn. A Ptk. 355. § alapján az elsőfokú bíróság a felperes javára az alábbi kártételeket ítélte meg:

Dologi kár címén a balesetkor a felperes által viselt téli ruházat alapján károkori használt értéként mindösszesen 295.000 forintot, melyben elszámolta az alperes 94.560 forint teljesítését és így 200.440 forint megfizetésére kötelezte az alperest. A baleset következtében felmerült kiadásokként élelemfeljavítás, vitamin, aloe vera gél, táplálék kiegészítők, ásványvizek miatt 2003. február 27. napjától 2005. február 27. napjáig napi 500 forint alapulvételével 730 napra 365.000 forintot állapított meg, melyből levonásba helyezte az alperes által teljesített 108.000 forintot marasztalta a 257.000 forint megfizetésében az alperest. Számlával igazolt gyógyszerköltségként az alperes teljesítésére is tekintettel további 16.207 forint, gyógykezelések költségére a számlával igazolt 839.454 forintban elszámolva az alperes 604.454 forint teljesítését 235.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest. Szállítási, közlekedési költségként számlák alapján az alperes 240.840 forint térítését is figyelembe véve 212.810 forintba marasztalta az alperest. Kísérő költségeként 2006. december 31. napjáig kb. 300 alkalom és 1500 forint/alkalom alapul vételével 450.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest. 2003. augusztus 1. napjától hat

hónapra ápolás címén havi 40.000 forintot összesen 240.000 forintot, 2004. február hónaptól 2005. február 27. napjáig gondozás címén havi 15.000 forintot, összesen 195.000 forintot, 2005. március hónaptól 2006. december 31. napjáig hajápolás, lábápolás címén havi 10.000 forintot, összesen 220.000 forintot, mindösszesen 595.000 forintot ítélt meg, melyben elszámolta az alperes által teljesített 251.250 forintot, és így 404.750 forintban marasztalta az alperest. Háztartási kisegítő címén 2003. augusztustól 2005. február 27. napjáig heti két alkalomra heti 6.000 forinttal 73 hétre 438.000 forintot, 2005. március hónaptól 2006. december 31. napjáig a nehéz és közepesen nehéz háztartási munkákra heti egy alkalomra 3.000 forinttal számolva 288.000 forint, mindösszesen 726.000 forintot ítélt meg, melyből az alperes 181.000 forintot térített, így 544.500 forint megfizetésére marasztalta az alperest. Gyógytornához megvásárolt eszközöket 76.955 forintban, majd 2003. november 1-től a 2006. december 31. napjáig terjedő időre a felperes által megjelölt rendszerességet és alkalmankénti gyógytorna igénybe vételt és összecszerűséget elfogadva 712.500 forintban marasztalta az alperest. Az elsőfokú bíróság indokoltnak tartotta a mikrohullámú sütő beszerzését, ezért 26.990 forint, a kihangosítható telefonkészüléket, amelyre 8.300 forint, valamint az internet hozzáférés kiépítését, amelyre 33.798 forint megfizetésére kötelezte az alperest. Elmaradt jövedelemként a szakértői véleményt elfogadva, a balesetet megelőző 12 havi átlagkereset alapján a felperes bruttó keresetvesztését 2003. március 1. napjától 2007. december 31. napjáig 5.215.138 forintban állapította meg és ennek megfizetésére kötelezte az alperest. Az általános kártérítésként 8.000.000 forint megfizetésére irányuló keresetet elutasította, mert a tanúvallomások alapján ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy a baleset előtti munkavégzése folyamatosan mely határidőig lett volna fenntartható. Nem vagyoni kárként 7.000.000 forintot látott megállapíthatónak, amelyből az alperes megtérített 5.000.000 forintot, így további 2.000.000 forint és a kamatok megfizetésére kötelezte az alperest. 2007. január 1. napjától az alábbi havi járadékokat állapította meg a felperes javára az elsőfokú bíróság: háztartási kisegítő költségre 20.000 forint, gyógytornára 12.000 forint, kísérő költségére 10.000 forint, közlekedési többletköltségre 15.000 forint, gyógyfürdő, gyógymasszázs költségére 25.000 forint, vitaminok, kenőcsök, gyógyszerekre 6.000 forint, mint összesen havi 88.000 forintot, ami 2009. november 30. napjáig 3.080.000 forint lenne, az alperes azonban 2007. március 1. napjától 2009. június 30. napjáig havi 25.000 forint járadékot fizetett, amely 750.000 forintot tesz ki, 2009. július 1. napjától, november 30. napjáig öt hónapra 41.000 forintot, 205.000 forintot, azaz összesen 955.000 forintot, amelynek alapján a különbözet 2.125.000 forint megfizetésére kamatokkal kötelezte az alperest. Az internet előfizetést külön nem értékelte az elsőfokú bíróság, mert ez ma már általános igény. Mindezeket meghaladó kártételeket indokolatlannak és bizonyítatlannak találta az elsőfokú bíróság, ezért azt elutasította.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezéssel élt.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a keresetének teljes egészében helyt adást kérte. A dologi kárát fenntartotta 364.900 forintban, figyelemmel arra, hogy szinte mindegyik ruhadarabja új és drága,

minőségi termék volt. Élelemfeljavítás címén továbbra is 586.500 forint volt az igénye, rámutatva arra, hogy 2006. december 31. napjáig áll fenn a követelése oly módon, hogy 2005. február 27. és 2006. december 31. közötti időszakra már csak a kórházban töltött napokra kérte e jogcímen a kártérítést, a kórházban töltött napokra 1.000 forintot, az otthon töltött napokra 500 forintot. Utalt a szakértői véleményre, a vitaminok és a táplálék kiegészítők indokoltsága tekintetében, valamint a készítmények árára. A kísérő költségére a 990.000 forint igényét fenntartotta, mivel számítása szerint 2006. december 31. napjáig minimum 330 alkalomra kellett kísérőt igénybe vennie ahhoz, hogy a vizsgálatokra, kezelésekre eljusson figyelemmel a szakértői megállapításokra is. Háztartási kisegítő címén 787.000 forint követelését a szakértői véleményre, a kifizetett összegekre és azok ellentételeként elvégzett munkákra utalt. Elmaradt jövedelem tekintetében a fellebbezését arra alapította, hogy akkor kerülhet a jövedelmét illetően olyan helyzetbe, mintha a baleset nem következett volna be, ha az EVA-zott jövedelemből levonja a szakértő által megjelölt vélelmezett költséget és a kézhez kapott nettó jövedelmet és a különbözetet, azaz 9.225.004 forint nettó összeget fizet meg részére az alperes. Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a balesetkor EVA-s vállalkozó volt és ezt a kedvezményes adózási formát a baleset miatt vesztette el. Nem vonta kétségbe, hogy EVA-s vállalkozónak is vannak költségei, de előadása szerint azért választotta ezt az adózási formát, mert a vállalkozása alacsony költségigényű, 25%-os költséghányad alapulvételével tartotta indokoltnak a keresetvesztés számítását, amelyre részletes számítását előterjesztette. A nem vagyoni kár körében kiemelte a baleset után életvitelében, külsejében bekövetkezett kedvezőtlen változásokat és így az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresete szerint kérte az alperes marasztalását. A járadék igényét is változatlanul tartotta fenn, így az elsőfokú ítélettel szemben gondozás, lábápolás, hajápolás címén havi 15.000 forint, közlekedés címén havi 50.000 forint, víz alatti torna címén havi 20.000 forint, gyógyfürdő, fizioterápiás kezelések és masszázs címén havi 43.750 forint, internet előfizetés címén havi 4.390 forint megfizetésére kérte, mely járadékigényeket is alátámasztott az orvosszakértői vélemény és mely igényelt összegek nem tekinthetők eltúlzottnak. Számlákat csatolt a víz alatti tornára. Az internet vonatkozásában kiemelte, hogy ezen tud kapcsolatot tartani és jut információkhoz. Általános kár megtérítésére előterjesztett 8.000.000 forint megfizetésére irányuló keresetének az elutasítását is támadta fellebbezéssel, utalva annak vagylagosan történt előterjesztésére, továbbá a tanúvallomásokra, a megbízási szerződéseire.

Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélt részbeni megváltoztatását, a nem vagyoni kártérítés jogcímen megítélt tőkemarasztalást és ezen összeg utáni kamatfizetési kötelezettség mellőzését, a vagyoni kártérítés összegének 1.712.819 forintra és kamatára, a jövedelemvesztés összegét 1.309.390 forintra, a 2007. január 1. napjától megítélt járadék összegét havi 57.000 forintra leszállítását kérte. Az alábbi jogcímeneken sérelmezte az elsőfokú bíróság döntését: nem vagyoni kártérítés tekintetében a felperes korára, baleseti maradványállapotára, a bírói gyakorlatra is figyelemmel az általa teljesített 5.000.000 forintot arányban állónak tartotta, ezért a további kötelezés mellőzését kérte. A sérült ruházat esetében is a

térítését meghaladó kereset elutasítását kérte vitatva a karóra és nyaklánc teljes megsemmisülésének bizonyítottságát. A gyógykezelés költségeinél az ... által igazolt és megfizetett támogatási költségeket 134.664 forint és 38.720 forint összegben elszámolni kérte és így a hátralékot 61.616 forintban kérte megállapítani. A közlekedési többletköltségnél kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a 2006. január 1. napjától folyósított járadékot 13.000 forint/hó összegben, amelynek következtében a hátraléka 56.810 forint lenne. Az ápolás, gondozás címén megállapított járadéknál ugyancsak azt kifogásolta, hogy az ... által igazolt és megfizetett támogatási költséget, 58.710 forint és 1.609 forintot az elsőfokú bíróság nem számolta el, amelynek alapján a hátraléka 343.431 forint lenne. E körben az ítélet kijavításának szükségességére is hivatkozott, mert a megítélt kárnagyság az elsőfokú ítélet számítása alapján ténylegesen 655.000 forint és így a hátralék 403.750 forint lenne, amelyből tartotta indokoltnak az ... térítés levonását. Háztartási kisegítő esetében a 2006. december 31. napjáig fennálló hátralékának meghatározásánál megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az alperes 2006. január 1. napjától folyósított járadékot a felperesnek e jogcímen havi 8.500 forint összegben, amelynek elszámolásával a hátraléka 442.500 forint. Gyógytorna címén megítélt összegnél sérelmezte, hogy az ítélet indokolásából nem derül ki, hogy ténylegesen mit ítelt meg az elsőfokú bíróság, így fellebbezését nem tudta számszerűsíteni, indokolni, azonban itt is hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem számolt az ... által nyújtott, igazolt támogatással. A mikrohullámú sütő térítését nem tartotta indokolt kártételnek, az internet kiépítést pedig a balesettel okozati összefüggésben állónak. A jövedelemveszteséget 2005. május 26. napjáig ismerte el és a könyvszakértő számításai alapján a balesetet megelőző 12 havi jövedelem alapján a Ptk. 357. § (1) bekezdés szerint 1.309.390 forintra kérte leszállítani a felperes adóköteles jövedelemveszteségét. A 2007. január 1. napjától megállapított járadékot havi 57.000 forintot meghaladóan elutasítani kérte, a háztartási kisegítőt 12.000 forintban, a közlekedési többletköltséget 13.000 forintban, a gyógyfürdő, gyógymasszázszt 5.000 forintban, a gyógyszer-többletköltséget 5.000 forintban fogadta el az orvosszakértői vélemény alapján. Kifogásolta azt is, hogy a lejárt járadék elszámolásánál az ítélet nem vette figyelembe az alperes részéről 2006. január 1. és 2007. február 28. között folyósított 25.000 forint/hó járadékot, amelyre tekintettel a lejárt járadék összegét 350.000 forinttal csökkenteni szükséges.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében utalt további orvosi vizsgálataira, amelyre vonatkozó okiratokat csatolt. Egyebekben hivatkozott az orvosszakértői vélemény megállapításaira, a tanúvallomásokra, továbbá arra, hogy az ... a szolgáltatónak teljesített és nem felperesnek. Vitatta, hogy az alperes 2006. január 1-től folyósított volna részére járadékot havi 25.000 forint összegben. Előadta, hogy csak és kizárólag olyan tételek megtérítését kérte, illetve kéri, amelyek költsége magát terheli.

A felperesi fellebbezés és az alperesi fellebbezés is részben alapos.

A fellebbezési eljárásban nem volt vitatott a kártérítési felelősség és az alperes térítési kötelezettségének jogalapja. Az egyes kártételek vonatkozásában hozott elsőfokú bírósági döntést a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdésre is figyelemmel a fellebbezési kérelmekhez kötötten bírálta felül az alábbiak szerint:

A másodfokú bíróság elsődlegesen rámutat, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban fenntartott keresetében a tételesen megjelölt egyes kárigényeinél számolta el az alperes általi teljesítést és ennek megfelelően kérte az alperessel szembeni követelését. Az elsőfokú bíróság ezért a kérelemhez kötött elszámolási módot követte érdemi döntése során, amely fellebbezéssel nem volt támadott. Ezért a másodfokú bíróság figyelemmel arra, hogy a Ptk. 293. § alapján a felperes jogosult az alperesi részteljesítés elszámolásának módját megjelölni, amely jogosultságával az előbbiek szerint élt is, az elsőfokú bíróság elszámolási módját nem érintette, illetve a szerint járt el az alperes fizetési kötelezettségének meghatározása során.

Az egyes fellebbezéssel támadott kártételek vonatkozásában a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelmekhez kötötten az alábbiak szerint bírálta felül az elsőfokú bíróság döntését:

Dologi kár - ruha, ingókár:

A felperes mindösszesen 364.900 forintban jelölte meg kárát azzal, hogy az alperes 94.560 forintot térített.

Az elsőfokú bíróság 295.000 forintban látta megállapíthatónak a kárt, amelyben elszámolva az alperesi teljesítést 200.440 forint megfizetésére kötelezte az alperest. Mindkét fél fellebbezéssel élt, a felperes a keresete szerinti marasztalást, míg az alperes a térítésén felüli kárt vitatva elutasítást kért.

A Pp. 164. § (1) bekezdés alapján az alperesi védekezés miatt, a felperest terhelte a bizonyítás, hogy a balesetben az általa megjelölt ingóságok, ruhaneműk, óra, nyaklánc, táska használhatatlanná vált, illetve elveszett, és azok milyen értéket képviseltek a káreseménykor. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáró módon nem volt megállapítható, hogy a felperes által elveszettnek állított nyakláncot és karórát a felperes viselte a baleset időpontjában és azok a baleset során veszték el. A felperes ezen okból az ingóságok értékének megtérítésére, a követelt 80.000 forint + 55.000 forint = 135.000 forint megtérítésére igényt nem tarthat. Ezt meghaladó ingóságok vonatkozásában mind az, hogy azokat a felperes a balesetkor viselte és azok a balesetben használhatatlanná váltak az alperes által sem vitatottan elfogadható volt. A felperes előadása szerint a ruhaneműk vásárlási árát jelölte meg, mert szinte mindegyik új ruhadarab volt. Az alperes nem az új érték, hanem a kárkori érték alapján köteles téríteni. Az elsőfokú bíróság ezért mérlegeléssel állapította meg a kárkori értéket a ruhaneműk és a bőrtáska tekintetében, amelynek felülmérlegelésére a másodfokú bíróság kellő indokot nem látott.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított kárösszeget 135.000 forinttal szállította le 65.440 forintra, míg meghaladóan helybenhagyta az ítéleti döntést.

Élelemfeljavítás, vitamin, aloe vera gél, táplálék kiegészítők, ásványvizek:

Az elsőfokú bíróság 2003. február 27-től 2005. február 27. napjáig az alperesi teljesítés elszámolása mellett 257.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

A felperes élt fellebbezéssel 1000 forint/nap alapulvételével és 2006. december 31. napjáig történő fizetési kötelezettség megállapításával kérve alperes marasztalását. Az orvosszakértői vélemény és egyéb bizonyíték sem támasztja alá a felperes fellebbezési követelését. Az orvosszakértői véleményből megállapíthatóan a felperes a balesettől számítva két évig volt keresőképtelen. Az elsőfokú bíróság ezen időszakra a felperes fenti címen érvényesített követelését megítélte. Ezt meghaladó időszakra vonatkozóan az orvosszakértői vélemény - bár a felperes kérdéseket intézhetett a szakértőhöz - megállapítást nem tesz, a szakértői véleményből alapos következtetés sem volt vonható arra, hogy a felperes két évet meghaladóan, további egy évre is élelemfeljavításra, illetve a megjelölt tabletták, stb. fogyasztására a baleseti sérülései miatt rászorult. A felperes így a további egy éves időtartamra a kiadásainak balesettel okozati összefüggését nem bizonyította. A megítéltösszeget az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg. A felperes az élelmezésében a baleseti állapotával okozati összefüggésben felmerült többletköltségeit érvényesíthette, amely többletköltségösszege az elsőfokú bíróság által megállapított napi 500 forintról felemelésére a 2003-2005. évi árviszonyokra is figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott kellő indokot. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét e kártétel tekintetében helybenhagyta.

A számlával igazolt gyógyszerköltség nem volt fellebbezéssel támadott.

Gyógykezelések címén az elsőfokú bíróság 839.454 forint számlával igazolt kár alapján az alperes 604.454 forint térítésének elszámolása mellett 235.00 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperesi fellebbezés a támogatási költség elszámolására irányult és erre tekintettel a marasztalási összeg leszállítására.

Az iratok között elfekszik az ... közlése az egyes kezelésekről és annak finanszírozása, nevezetesen a beteg által fizetett összeg mellett a kifizetett ... támogatás is. E kimutatásból nem következik az, hogy az alperes által hivatkozott támogatást a felperes kapta volna meg. A felperes vitatta, hogy az alperes által hivatkozott támogatás az ő részére került kifizetésre. Az ... a támogatást az egészségügyi szolgáltatónak nyújtja, amely nem a felperes. Az alperes maga sem vitatta, hogy a felperes számlával igazolta költségeit. A felperes így azt igazolta, hogy ő maga milyen összeget fizetett az egészségügyi szolgáltatásért. A felperes az általa kifizetett költségének a megtérítésére a Ptk. 355. § (1) (4) bekezdés alapján igényt tarthat. Mindezzel szemben az alperes nem jelölte meg, hogy milyen jog- és tény alapon kéri az általa hivatkozott támogatás elszámolását a kártételben.

Szállítási, közlekedési költség:

Az elsőfokú bíróság számlák alapján 453.650 forintban állapította meg a felperes kárát, melyben elszámolta az alperes 240.840 forint teljesítését és így 212.810 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

Az alperes a fellebbezésében a 2006. január 1. napjától térített havi 13.000 forint elszámolását is kérte, amelynek alapján a hátralékát 56.810 forintban ismerte el.

A felperes vitatta, hogy az alperes 2006. január 1. napjától már térített járadékot a részére, az alperes járadék fizetésének tényét csak 2007. január 1. napjától ismerte el.

A Pp. 164. § (1) bekezdés alapján az alperest terhelte teljesítésének és annak összegének bizonyítása. A felperes tagadásával szemben az alperes állításának bizonyítására kétséget kizáró, az átutalást és a felperesi átvételt igazoló okirati bizonyítékot nem csatolt. Mindezek alapján az alperes nem bizonyította, hogy már 2006. január 1. napjától 2006. évre is fizetett havonta járadékot a felperesnek és az általa állított összegben. A bizonyíthatatlanság az alperes terhére esik, így további alperesi teljesítés elszámolására irányuló alperesi fellebbezés eredménytelen volt.

Kísérő költsége:

Az elsőfokú bíróság 2006. december 31. napjáig kb. 300. alkalomra 1500 forint/alkalommal számolva 450.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

A felperes élt fellebbezéssel, 330 alkalom, és 3000 forint/alkalom alapulvételével 990.000 forint megfizetése iránt.

Nem vitatottan a felperes a közlekedésben kísérőre szorult a fenti igényérvényesítési időben. Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított gyakoriság és összegszerűség a költség felmerülésének gyakorisága és az akkori árviszonyokra is figyelemmel helytálló volt, annak felemelésére a másodfokú bíróság kellő alapot nem látott.

Ápolás, gondozás:

Az elsőfokú bíróság hat hónapra ítelt meg ápolási, majd 2004. februártól 2005. februárig gondozási díjat, ezt követően 2005. márciusától 2006. december 31. napjáig havi 10.000 forintot hajápolás, lábápolás stb. címen.

Az alperes élt fellebbezéssel a támogatási költség elszámolása iránt, amelynek eredményeként a marasztalási összeget 343.431 forintra kérte leszállítani.

A másodfokú bíróság utal a gyógykezelések költségénél kifejtettekre, valamint ennek alapján arra, hogy az alperes nem bizonyította, hogy az általa állított támogatási összeghez a felperes hozzájutott, így a felperes kára ténylegesen csökkentendő a támogatás összegével. Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg az ápolás, gondozás havi összegét, amelyben az alperes által hivatkozott támogatás elszámolására a fentiek miatt alapos indok nem volt.

Az alperes helytállóan hivatkozott ugyanakkor arra, hogy az elsőfokú bíróság az általa megállapított költségek összeadásánál számítási hibát vétett. A megítélt 240.000 forint, 195.000 forint és 220.000 forint összege ténylegesen 655.000 forint, amelyből levonásba helyezve az alperes 251.250 forint térítését 403.750 forint adódik, így ennyiben módosult a marasztalási összeg.

Háztartási kisegítő:

Az elsőfokú bíróság 2003. augusztustól 73 hétre heti 6.000 forintot, 2005. márciustól 2006. decemberéig heti egy alkalom/3.000 forinttal 288.000 forintot ítelt meg és az alperes 181.500 forint térítését számolta el.

A felperes és az alperes is e tétellel kapcsolatban fellebbezéssel élt. A felperesi fellebbezés a heti 8.000 forint, illetve 4.000 forint megállapításával 787.000 forintban

jelölte meg e költségét. Az alperesi fellebbezés a az elszámolt teljesítést támadta arra tekintettel, hogy 2006. január 1. napjától havi 8.500 forintot teljesített, amelyet az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott.

Az elsőfokú bíróság a költségek felmerülésekor ár- és értékviszonyokra is figyelemmel mérlegeléssel állapította meg a költségösszegezését, amelynek felemelésére a másodfokú bíróság kellő indokot nem látott.

Az alperes által fellebbezésében állított további teljesítést, 2006. január 1. napjától történő járadék fizetést a felperes tagadta. Az alperes bizonyítékot nem terjesztett elő, így nem állt rendelkezésre olyan kétséget kizáró bizonyíték, amelynek alapján az alperes további teljesítése tényként megállapítható lett volna. Az alperest terhelte a további teljesítésének bizonyítása, amelynek sikertelensége az alperes terhére esik.

Mindezek alapján e megítélt kártételben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta a másodfokú bíróság.

Gyógytorna:

Az elsőfokú bíróság ítéletéből, annak indokolásából következően az elsőfokú bíróság kereset szerint marasztalta az alperest: egyrészt megítélte a gyógytornához szükséges megvásárolt eszközöket 76.955 forintban, másrészt 2003. november 1. napjától 2006. december 31. napjáig terjedő időre a gyógytorna költségeit, így 2004. áprilisig 60 alkalomra 4.000 forint/alkalom alapján 240.000 forintot, ezt követően további 105 hétre 4.500 forinttal 472.500 forintot, azaz 712.500 forintot, mindösszesen 789.455 forintot.

Az alperesi fellebbezés a támogatás elszámolásán túlmenően lényegében az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozott.

Az elsőfokú ítélet indokolásából bár kétségekívül nehezen követhető módon, de a fentiek szerint a döntés mikéntje és számítási módja megállapítható volt, amely marasztalási összeg lényegében megegyezett a felperesi követeléssel. Az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok mérlegelésén alapuló döntésének megváltoztatására a másodfokú bíróság alapot nem látott. Az alperes által hivatkozott támogatás elszámolásának a már korábban kifejtettekre tekintettel szintén nem volt alap, mert nem volt tényként megállapítható, hogy a támogatás összegével a felperes ténylegesen felmerült költsége csökkent és így a káronszerzés tilalma alapján a felperes arra igényt nem tarthat.

Mikrohullámú sütő:

Az elsőfokú bíróság, mint a balesettel okozati összefüggésben felmerült költségben marasztalta az alperest.

Az alperesi fellebbezés e kereset elutasítására irányult.

A Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdése alapján a felperes a balesettel okozati összefüggésben felmerült szükséges és indokolt költségei megtérítésére tarthat igényt. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tényként volt megállapítható, hogy a felperes baleseti sérülései következtében a háztartás ellátásában meghatározott ideig akadályozott, majd azt követően és jelenleg is részben kiségitőre szorul. A felperes ezen akadályozottsága és életkora alapján is a mikrohullámú sütő

beszerzése olyan a balesettel okozati összefüggésben álló indokolt kiadásnak tekinthető, amelynek megtérítését a felperes alappal követelheti. Ezért az elsőfokú ítéletet támadó alperesi fellebbezést nem látta megalapozottnak a másodfokú bíróság.

A kihangosítható telefonkészülék nem volt fellebbezéssel támadott.

Az internet hozzáférés kiépítése:

E címen az elsőfokú a bíróság 33.798 forintot ítelt meg, mert a felperes újbóli munkába állása alapján a költséget indokoltnak minősítette.

Az alperesi fellebbezés e kereseti kérelem elutasítására irányult okozati összefüggés hiányában.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tényként állapítható meg, hogy a baleset időpontjában a felperes bár nyugdíjas volt, azonban vállalkozói igazolvánnyal rendelkezett és megbízás alapján munkát végzett, mely munkát a balesetet követően is igyekezett ellátni, amelyhez szükség volt a korábban meg nem lévő internet szolgáltatásra, annak kiépítésére. Az elsőfokú bíróság így alappal tett megállapítást arra, hogy a felperes lényegében kárenyhítési kötelezettsége körében végeztette el ezen beruházást, amelynek költségét igazolta. Ezen túlmenően az nem volt alperes által sem vitatott, hogy a felperes a műtétje miatt normál telefont nem tud használni, melyből következően az internet kiépítése is a felperes kommunikációját szolgálta. Mindezek alapján az internet kiépítés költségének balesettel okozati összefüggése megállapítható, így e költség megfizetésére megalapozottan kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest.

Elmaradt jövedelem:

Az elsőfokú bíróság a könyvszakértői vélemény alapján marasztalta az alperest 5.215.138 forintban.

A felperes és az alperes is fellebbezéssel élt az elsőfokú bíróság döntése ellen, a felperes a keresete szerinti marasztalást kért, míg az alperes a marasztalási összeg leszállítását. A keresetveszteség ténye nem volt vitatott, lényegében mind a két fellebbezés a keresetveszteség számítási módját, és így a tényleges keresetveszteség összegszerűségét támadta.

A Ptk. 357. § (1) bekezdése alapján a balesetet szenvedett személy keresetveszteségét (jövedelem-kiesését) általában a balesetet megelőző egy évben elért rendszeres kereset (jövedelem) havi átlaga alapján kell meghatározni. Ha az említett idő alatt a keresetben (jövedelemben) tartós jellegű változás állott be, csak a változás utáni kereset (jövedelem) átlagát lehet figyelembe venni. A (2) bekezdés szerint ha a balesetet szenvedett személy munkabére a balesetkor rendszeres jellegű és határozott összegű volt, ezt kell a keresetveszteség megállapításánál figyelembe venni.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a felperes a baleset időpontjában nyugdíjas volt, azonban e mellett vállalkozást folytatott, megbízási szerződés alapján végzett munkát és EVA fizetésre volt köteles.

A felperes jövedelemveszteségét így minderre figyelemmel kellett megállapítani.

Az elsőfokú bíróság a jövedelemveszteség megállapítására könyvszakértői bizonyítást rendelt el. A beszerzett és rendelkezésre álló igazságügyi könyvszakértői vélemény annak kiegészítésével együtt aggálytalan volt, így azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául. A felperes és az alperes a fellebbezésben lényegében megismételte az elsőfokú eljárásban a szakértői véleménnyel szembeni ellentétes álláspontját. A felperesi álláspontra a szakértő a kiegészítő véleményében, illetve a tárgyaláson történt meghallgatásakor részletesen nyilatkozott, fenntartva a szakértői véleményét. A szakértő aggálymentesen és kellően indokolta a költség elszámolást, illetve a jövedelemkiesés számítás módját. A tényszerűen indokolt, ezért aggálytalan kiegészített szakértői véleménnyel szemben a felperesi realitástól eltérő jövedelemszámítás nem volt elfogadható. Így az elsőfokú bíróságnak a kiegészített szakértői véleményen alapuló jövedelemveszteség számításának és megállapításának megváltoztatására nem volt alap.

Az alperes fellebbezésében a felperes volt munkáltatója tanúvallomását annak teljességéből kiragadva idézte. A meghallgatott tanú vallomásából nem vont nem volt olyan következtetés levonható, hogy a felperessel a megbízási szerződést a baleset hiányában is felbontották volna. A rendelkezésre álló bizonyítékokból megállapíthatóan a felperes a balesetét követően rövid idővel megpróbálta ellátni a megbízási szerződésben foglalt feladatait, ennek érdekében került sor az internet kiépítésére is a lakásában, azonban ilyen módon a sokrétű és személyes kontaktust is igénylő munkafeladatai nem volt a balesetet megelőző szinten elláthatók, ami végülis a megbízási megszüntetéséhez vezetett. Abból a tényből, hogy a megbízó a felperesnek a baleset következtében a munka elvégzésében jelentkező nehezítettsége miatt más módon szervezte és végeztette el az azonos, illetve az idővel módosuló feladatokat, nem vonható le okszerűen olyan következtetés, hogy a felperes csak 2005. május 26. napjáig igényelhet jövedelemveszteséget. Mindezek kiemelésével az alperesi fellebbezés szerinti véghatáridő meghatározására és erre tekintettel a jövedelemveszteség mértékének megváltoztatására alap nem volt.

A felperes a jövedelemveszteség tekintetében vagylagosan terjesztett elő 8.000.000 forint általános kár megfizetésére irányuló keresetet, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított és amely elutasító rendelkezést a felperes fellebbezéssel támadott.

A Ptk. 359. § értelmében ha a kár mértéke - akár csak részben - pontosan nem számítható ki, a bíróság a károkozásért felelős személyt olyan összegű általános kártérítés megfizetésére kötelezheti, amely a károsult teljes anyagi kárpótlására alkalmas.

Ennek alapján általános kártérítésre akkor van lehetőség, ha a kár mértéke pontosan nem számolható ki. A felperes baleset előtti jövedelme igazolt volt, annak alapján a felperes jövedelemvesztesége a fentiek alapján pontosan kiszámítható volt. A felperes a fentieket meghaladó jövedelemveszteséget nem bizonyított. A bizonyítatlanság, illetve annak nehézsége önmagában nem eredményezheti általános kár megítélését. Mindezek alapján a Ptk. 359. § szerinti általános kár megtérítésének feltételi nem álltak fenn.

Nem vagyoni kár:

Az elsőfokú bíróság a felperes nem vagyoni kárát 7.000.000 forintban állapította meg, amelyben elszámolta az alperes által térített 5.000.000 forintot és így 2.000.000 forint és kamatai megfizetésére kötelezte az alperest.

A felperes és az alperes is e tételnél fellebbezéssel élt, a felperes a nem vagyoni kár felemelését, míg az alperes az általa térített összeget meghaladóan a kereset elutasítását kérte. A fellebbezési eljárásban így a nem vagyoni kár összecszerűsége volt a vitatott.

Az elsőfokú bíróság a felperes a baleseti sérüléseit, a baleseti maradványállapotával okozati összefüggésben álló életminőségében és életvitelében bekövetkezett kedvezőtlen változásokat, az élet különböző területein a felperest ért hátrányokat, nehezítettséget, ebből eredő személyiségi jogai sérelmét helytállóan állapította meg és azokat a balesetkori értékviszonyra kivételve megalapozottan mérlegelte és mindezekkel arányosan határozta meg a nem vagyoni kár összecszerűségét. A másodfokú bíróság így kellő alapot a nem vagyoni kár összecszerűségének megváltoztatására, leszállítására, illetve felemelésére nem látott.

2007. január 1. napjától megítélt és felperes által igényelt, de az elsőfokú bíróság által elutasított járadékok tekintetében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntését a fellebbezési kérelmek korlátai között az alábbiak szerint bírálta felül:

- háztartási kisegítő költsége címén az elsőfokú bíróság havi 20.000 forintot állapított meg, melyet az alperes támadott fellebbezéssel, az összecszerűség 12.000 forintra leszállítását kérte.

Az orvosszakértői vélemény alapján a 2006. decemberéig megállapított járadékösszegre és az azt követő ár- értékviszonyok változására is figyelemmel a másodfokú bíróság nem látott kellő alapot a 2007-től és jelenleg is fizetendő folyó járadék összegének leszállítására.

A gyógytorna és kísérő címén megítélt járadék nem volt fellebbezett, ezért azt a másodfokú bíróság nem érintette.

- közlekedési többletköltség címén az elsőfokú bíróság havi 15.000 forintot ítelt meg. A felperes a fellebbezésében ennek 50.000 forintra felemelését, míg az alperes a fellebbezésében 13.000 forintra leszállítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a baleseti maradványállapotával okozati összefüggésben a közlekedésben bekövetkezett nehezítettséget, ebből eredően a közlekedési költségei növekedését, azaz a közlekedési többletköltséget a 2007. évtől érvényesülő árviszonyokra is figyelemmel mérlegeléssel állapította meg, amely összecszerűség megváltoztatására a másodfokú bíróság kellő indokot nem látott.

-gyógyfürdő, masszázs címén az elsőfokú bíróság havi 25.000 forintot ítelt meg. A felperesi fellebbezés 43.750 forintra felemelésre, az alperesi fellebbezés 5.000 forintra leszállításra irányult.

Az elsőfokú bíróság az összecszerűséget mérlegeléssel állapította meg. A gyógyfürdő és masszázs indokoltsága nem vitatott tény. Az orvosszakértői

vélemény szerint a felperes aktuális állapotának függvénye ezen kezelések gyakorisága, időszaka, időtartama. Tény az is, hogy a felperes időszakonként Tb ellátás keretében is igénybe vehet ilyen szolgáltatást, amelynek költségkihatása jóval kedvezőbb, illetve akár elenyésző is lehet a saját költségre igénybe vett ilyen szolgáltatás költségénél. Mindezeket mérlegelve a másodfokú bíróság nem látott kellő alapot az elsőfokú bíróság által megállapított összegszerűség felemelésére, illetve leszállítására sem.

-vitaminok, kenőcsök, gyógyszerek címén az elsőfokú bíróság havi 6.000 forintot ítelt meg. Az alperes fellebbezett havi 5.000 forintra történő leszállítás iránt.

Az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg az összegszerűséget, amelynek leszállítására kellő indok nem volt.

-internet előfizetés címén előterjesztett havi 4.390 forint járadék megfizetésére irányuló keresetet az elsőfokú bíróság elutasította, mely rendelkezést a felperes támadta fellebbezéssel, keresetének helyt adást kérve.

A felperes az internet hozzáférés kiépítésének költsége címén a fentiek alapján kártérítést kapott. Az internet előfizetés költsége figyelemmel az internet használatának a mai életviszonyok közötti általánosságára, mintegy nélkülözhetetlenségére, az előfizetési költség nem tekinthető olyan szükséges és indokolt költségnek, amely a károkozóra, illetve a helyette térítésre kötelezett alperesre áthárítható költség lenne. Ezért az elsőfokú bíróság elutasító döntését a másodfokú bíróság helybenhagyta.

-víz alatti torna címén a felperes havi 20.000 forint járadék megfizetését kérte, melyet az elsőfokú bíróság elutasított és amely döntés ellen a keresetet fenntartva a felperes fellebbezett.

Az orvosszakértői vélemény alapján a felperes állapotának fenntartása érdekében aktuális állapotától függően és időtartamban többféle kezelés, gyógyfürdő, masszázs, vizitorna indokolt lehet. A felperes gyógyfürdő, gyógy masszázs címén a fentiek szerint már folyamatos havi járadékban részesül. Minderre figyelemmel víz alatti torna címén külön rendszeres havi a balesettel okozati összefüggésben felmerülő többletköltség felmerültének indokoltsága nem volt bizonyított. Ezért a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság elutasító döntését.

-gondozás (lábápolás, hajápolás) címén 2007. január 1-től a felperes havi 15.000 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mely keresetet az elsőfokú bíróság elutasított és amelyet a felperes fellebbezéssel támadott.

Az elsőfokú bíróság ítéletéből kitűnően az elsőfokú bíróság 2005. márciustól 2006. december 31. napjáig hajápolás, lábápolás, stb. címén már havi 10.000 forintot megítélt, amely jogalapján és összegszerűségében sem volt fellebbezéssel támadott. Ebből következően a fellebbezési eljárásban nem vitatott tény, hogy a felperes 2005. márciusától 2006. decemberéig a hajápolásban, lábápolásban a baleseti maradványállapotával okozati összefüggésben segítségre szorult és ezzel többletköltsége merült fel, amelynek megtérítésére az alperes köteles. 2006. decemberét követően 2007. évtől kezdődően és jelenleg sem következett be a

felperes baleseti maradványállapotában olyan minőségű javulás, amely alapot adna a 2006. decemberéig megállapított és fellebbezéssel nem támadott hajápolásban és lábápolásban balesettel okozati összefüggésben fennálló nehezítettség és ezzel többletköltség felmerülte tényében bekövetkezett pozitív változás megállapítására. Mindezek alapján a felperes a 2007. januártól érvényesített, a lábápolásban és hajápolásban a balesettel okozati összefüggésben bekövetkezett nehezítettséggel felmerülő többletköltségeinek megtérítésére irányuló járadékigénye jogalapja továbbra is megállapítható volt. A felperes által megjelölt járadék összegszerűséget a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján figyelemmel arra is, hogy a felperes a többletköltségét háríthatja át az alperesre, a másodfokú bíróság eltúlzottnak tartotta. Ezért mérlegeléssel havi 10.000 forintban határozta meg a járadék összegét és ennek megfizetésére kötelezte az alperest.

2007. január 1. napjától az elsőfokú bíróság elszámolása szerinti 2009. november 30. napjáig a lejárt járadék 35 hónap x 10.000 forint, azaz 350.000 forint.

Az alperes fellebbezéssel támadta az elsőfokú bíróság által megállapított lejárt járadék összeget a 2006. január 1. napjától 2007. december 28. napjáig havi 25.000 forint teljesítésére tekintettel.

A felperes tagadta, hogy az alperes már 2006. január 1. napjától járadékot fizetett volna a részére. Azt nem vitatta a felperes, hogy az elsőfokú bíróság által figyelembe vett időszaktól az alperes térített, azt az elsőfokú bíróság elszámolta. A Pp. 164. § (1) bekezdés alapján az alperest terhelte a bizonyítás az általa térített összegek vonatkozásában. Az alperes azonban bizonyítékot, nevezeten olyan okirati bizonyítékot, amelyből megállapítható lett volna, hogy ténylegesen az általa megnevezett időponttól kezdődően a megjelölt összegben járadékot térített, amelyet a felperes átvett, nem szolgáltatott. Így az alperesi fellebbezés teljesítésére ok nem volt.

Mindebből következően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által 2007. január 1. napjától megállapított járadékösszegét 10.000 forintra, havi 98.000 forintra felemelte, míg a lejárt járadék összegét 350.000 forintra 2.475.000 forintra emelte fel.

A kifejtettek értelmében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében részben megváltoztatta, az elsőfokú bíróság által megállapított vagyoni kártérítés összegét leszállította, míg a 2007. január 1. napjától fizetendő havi járadék és a lejárt járadék összegét felemelte, ezt meghaladóan az ítéletet helybenhagyta figyelemmel arra is, hogy a módosult marasztalási összeg alapján sem volt indokolt a perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása.

A fellebbezési eljárási költség viseléséről a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján határozott, figyelemmel arra, hogy a felperes által támadott tételek vonatkozásában a fellebbezési pertárgy érték 8.127.500 forint, az alperes által támadott tételek tekintetében 3.474.900 forint. A felperes és az alperes fellebbezése közel azonos összegben volt eredményes, így a fellebbezési pertárgy

értékekhez képest a felperes nagyobb részben volt a fellebbezési eljárásban vesztesnek tekinthető. A fellebbezési eljárásban a felperes oldalán a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2)(5)(6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján megállapított ügyvédi díj, az alperes oldalán a Pp. 75. § (2) bekezdés szerinti jogtanácsosi díj merült fel költségként. Mindezeket értékelve és mérlegelve a másodfokú bíróság a felperest kötelezte az alperes javára fellebbezési eljárási részperköltség megfizetésére.

A tárgyi költségmentesség folytán le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. §, illetve a jelen eljárásban még alkalmazandó 3. § (4) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2010. június 24.

Dr. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül:
ővárosi Ítéltábla
4.Pf.20.543//2010/6.

Záradék

A jelen végzés 2010. július 27-én
jogerőre emelkedett.
Bp. 2010. október 7.

Dr. Lizák Tibor sk.
tanácselnök

A kiadmány hitelül:

A Fővárosi Ítéltábla a Sárdy és Sárdy Ügyvédi Iroda, dr. Juhász Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés iránt A Fővárosi Bíróságon 5.P.24.977/2006 szám alatt folyamatban volt perében meghozta a következő

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.543/2010/5. sorszámú ítéletének rendelkező részét az alábbiak szerint javítja ki:

A 3.043.210 (Hárommillió-negyvenháromezer-kettőszázötven) forint helyesen 3.043.250 (Hárommillió-negyvenháromezer-kettőszázötven) forint.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságához, amelyet a Fővárosi Ítéltáblán lehet benyújtani 3 példányban.

Indokolás:

A Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.543/2010/5. sorszámú ítéletében a vagyoni kártérítés leszállított összegének meghatározásakor számítási hibát vétett.

A dologi kár összegszerűsége változott a fellebbezés folytán a másodfokú bíróság döntése következtében, így az elsőfokú bíróság által megállapított vagyoni kár összege 135.000 forinttal csökkent, amely így az ápolás, gondozás címén megítélt összeg helyes számítás alapján adódó 403.750 forint figyelembe vétele mellett mindösszesen nem a másodfokú ítéletben írt 3.043.210 forintot, hanem 3.178.250 forintot tesz ki.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján a Pp. 239. § szerint a Pp.224. § (1) bekezdés értelmében kijavított az ítéletének rendelkező részében a vagyoni kártérítés összegét.

A fellebbezési jog a Pp. 233/A. §-on alapul.

Budapest, 2010. június 24.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelül:
ővárosi Ítéltábla
4.Pf.20.543/2010/9.

A Fővárosi Ítéltábla a Sárdy és Sárdy Ügyvédi Iroda, dr. Juhász Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek, jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés iránt a Fővárosi Bíróságon 5.P.24.977/2006. számon indult perében meghozta a következő

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.543/2010/6. sorszámú végzés indokolásának 7. sorát akként javítja ki, hogy a 7. sor helyesen: "...ítéletében írt 3.043.210 forintot, hanem (3.178.250 Ft - 135.000 Ft) 3.043.250 forintot tesz ki."

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.20.543/2010/6. sorszámú végzésével elrendelte az 5. sorszámú ítélete rendelkező részének kijavítását, melyet a feleknek kézbesített.

A felperes jogi képviselője 2010. július 19-én érkezett 7. sorszámú beadványában jelezte, hogy a kijavító végzés indokolása számszaki elírást tartalmaz.

A másodfokú bíróság ennek alapján észlelte, hogy a 6 sorszámú kijavító végzésének indokolása elírást tartalmaz, ezért a Pp. 239. § szerint a 224. § (1) bekezdése értelmében a 6. sorszámú kijavító végzés indokolását a rendelkező rész szerint kijavította.

Budapest, 2010. szeptember 9.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke
. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróügyi ügyintéző